

Mfv.III.10.352/2010/4.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a Mécs és Csurgai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Mécs Károly ügyvéd) által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt Regionális Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság alperes ellen társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Pest Megyei Munkaügyi Bíróságon 5.M.479/2009. számon indított és a Pest Megyei Munkaügyi Bíróság 2010. január 21. napján hozott 5.M.479/2009/9. számú ítéletével befejezett perében a felperes által a jogerős ítélet ellen benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Pest Megyei Munkaügyi Bíróság 5.M.479/2009/9. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

I n d o k o l á s

A Regionális Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság a 2009. január 16-án kelt elsőfokú határozatával a felperes részére folyósított rokkantsági nyugellátást 2009. március 1. napjától megszüntette. A határozat indokolása szerint az igénylő azért nem jogosult a rokkantsági nyugdíjra, mert a Rehabilitációs és Szociális Szakértői Intézet elsőfokú bizottságának szakvéleménye alapján 44%-os mértékű az egészségkárosodása, amely nem éri el a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. tv. (továbbiakban: Tny.) 36/A. §-ában meghatározott legalább 50%-os mértéket.

A regionális nyugdíjbiztosítási szerv igazgatója a 2009. március 6-án kelt másodfokú határozatával az igénylő fellebbezését változatlan indokolással, az SZSZI másodfokú bizottságának - az elsőfokúéval megegyező - szakvéleménye alapján utasította el.

Felperes a társadalombiztosítási határozatok bírósági felülvizsgálata iránt indított perben az egészségkárosodása alperes által megállapított mértékét vitatta. Részletesen hivatkozott az egyes betegségeire, kiemelve, hogy a 2007. évi gerinc műtét tovább rontotta az állapotát emiatt egészségkárosodott munkavállalókat foglalkoztató munkahelyeken sem tud munkát végezni.

A Pest Megyei Munkaügyi Bíróság az 5.M.479/2009/9. számú ítéletével a keresetet a perben kirendelt igazságügyi orvosszakértői vélemény megállapításaira hivatkozással utasította el. Ez alapján a munkaügyi bíróság azt állapította meg, hogy a felperes egészségkárosodásának a mértéke a társadalombiztosítási határozatok meghozatalakor 44%-os mértékű volt, tehát az alperes jogszabálysértés nélkül szüntette meg az ellátást.

Felülvizsgálati kérelmében a felperes a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével a kereseti kérelemnek helyt adó határozat meghozatalát kérte. Álláspontja szerint a munkaügyi bíróság a Pp. 206. §-ába ütközően járt el, amikor a felperesi bizonyítási indítvány ellenére nem intézkedett az orvosi iratok és a szakvélemény közötti ellentmondások feloldásáról, mivel a felperes által csatolt orvosi dokumentáció egyértelműen igazolja a felperes rokkantságot elérő állapotát.

Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte annak jogszerűségére hivatkozással. Álláspontja szerint a perben kirendelt orvosszakértő a felperes személyes vizsgálata és a rendelkezésére bocsátott orvosi iratok alapján járt el és az SZSZI szakvéleményeivel egybehangzó szakvéleménye aggálytalannak minősül.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság ítélezési gyakorlata töretlen a tekintetben, hogy amennyiben a felülvizsgálati kérelem a jogerős ítéletben megállapított tényállást, vagy azt sérelmezi, hogy a bíróság a tényállást a Pp. 206. §-ának megszegésével állapította meg, a jogerős ítélet érintésének csak abban az esetben van helye, amennyiben a tényállás iratellenes, illetve a bíróság a bizonyítékokat nem a maguk összességében értékelte és emiatt a

megállapított tényállás okszerűtlen, illetve lényeges logikai ellenmondást tartalmaz.

A per adatai alapján a Legfelsőbb Bíróság azt állapította meg, hogy a perben kirendelt igazságügyi orvosszakértő a szakvéleményét a felperes személyes vizsgálata és az általa csatolt orvosi iratok értékelése alapján készítette el. A szakértő az előzmények felsorolásakor kitért az 1997. óta keletkezett szakértői vizsgálatok eredményeire, részletesebben hivatkozva a jelen perben érintett ORSZSZI vizsgálatok alapján keletkezett szakvéleményekre. Az igazságügyi orvosszakértő szakvéleménye tartalmazza továbbá, hogy a szakértő egyetért az SZSZI véleményekkel és indokát adja annak, hogy miért állapítható meg az állapotjavulás a felperesnél a 2005. évi, rokkantságot véleményező szakértői vélemény adataihoz képest.

A munkaügyi bíróság az ítélet indokolásában elmulasztotta rögzíteni, hogy az igazságügyi orvosszakértői vélemény egybehangzó az SZSZI véleményekkel. Ezt figyelembe véve megállapítható, hogy a munkaügyi bíróság három egybehangzó szakvélemény alapján állapította meg a tényállást.

A munkaügyi bíróság a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglaltak ellenére nem indokolta meg, hogy a felperes által felajánlott bizonyítást miért mellőzte. A Legfelsőbb Bíróság ezért a felülvizsgálati kérelem elbírálásakor figyelembe vette a felperes által az elsőfokú eljárás során előterjesztett bizonyítási indítvány tartalmát.

Ezzel összefüggésben kiemelendő, hogy a szakvélemények ütköztetése, illetve másik szakértő, vagy szakértői testület kirendelése abban az esetben válhat szükségessé a Pp. 182. - 183. §-ai alapján, amennyiben a szakvélemények egymásnak ellentmondanak. Az a körülmény, hogy a felperes álláspontja szerint az orvosi iratok által alátámasztott egészségkárosodás mértéke és a szakértő által meghatározottak között eltérés van, nem teszi lehetővé újabb szakértő bevonását.

Amennyiben a szakvélemény egyes betegségek értékelését nem tartalmazza, abban az esetben a szakvélemény kiegészítésének van helye. A felperes által - a peres eljárás során előterjesztett bizonyítási indítvány tartalma alapján azonban - nem állapítható meg a szakvélemény hiányossága. A szakértő a felperes által hivatkozott valamennyi betegséget (cukorbetegség, 2003. évi vállsérülés, 2007. évi csigolya műtét, kardiológiai problémák, magas vérnyomás, visszer problémák) felsorolta, a korábbi szakvélemények vagy a felperes által személyesen előadottak alapján, ezzel tehát az értékelése körébe vonta. Nem eredményezi a szakvélemény hiányosságát ugyanis, amennyiben a szakértő nem

nevesít minden egyes betegséget az egészségkárosodás mértékét befolyásoló és a szakvélemény összegzésében található betegségek között.

A szakvéleményt nem teszi aggályossá amennyiben a felperes felületesnek minősíti a vizsgálatot, vagy állítása szerint a szakértő nem tekinti meg valamennyi röntgen felvételét, mivel az azokat kiértékelő orvosi dokumentáció a szakvélemény kialakításakor figyelembe lett véve.

A Pp. 339/A. §-ában foglaltakra figyelemmel a társadalombiztosítási határozatok meghozatalát követően bekövetkezett állapotváltozás a közigazgatási szerv eljárásának a jogszerűségét nem befolyásolja, kizárólag újabb igény benyújtását teszi lehetővé. Ezért nem volt a per érdemi elbírálását befolyásoló jelentősége az ORSZSZI vizsgálatokat követően keletkezett orvosi iratoknak (pl. diabeteses neuropathiai kivizsgálással kapcsolatos iratok).

A felperesi bizonyítási indítvány elutasításával tehát nem sértett jogszabályt a munkaügyi bíróság, ezért az ítélet indokolásának hiányossága az eljárás érdemi elbírálására nem járt lényeges kihatással.

A Legfelsőbb Bíróság mindezek alapján a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pernyertes alperes nem igényelt felülvizsgálati eljárási költséget, ezért e tárgyban a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 78. § (2) bekezdése alapján mellőzte a határozathozatalt.

A felülvizsgálati eljárás a Tny. 81. §-a alapján illeték- és költségmentes, ezért az eljárási illetéket az állam viseli.

Budapest, 2011. március 7.

Dr. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Patassyné dr. Dualszky Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

bíróági írnok